

Se zvířecími hrdiny se setkáváme v pohádkách všude na světě. Spektrum zvířat a jejich rolí je široké; na různých místech se proměňuje v závislosti na mnoha faktorech, které jsme výše popsali. Některá zvířata jsou pro určité role typická, jiná jsou snadno zaměnitelná a získávají specifickou až v momentě, kdy se stávají nositeli symbolického či alegorického významu. Předchozí kapitoly se pokoušely vymezit a charakterizovat kategorie čínských pohádek se zvířecími hrdiny, zasadit je do kontextu čínské lidové tradice a širších kulturně historických souvislostí, na základě primárních pramenů zmapovat výskyt jednotlivých zvířat a zachytit jejich charakteristické vlastnosti, které jsou jim tradičně připisovány a toto ilustrovat komentovanými ukázkami z lidových pohádek.

Vzhledem k tomu, že čínská civilizace je odedávna civilizací agrární, ve které každodenní život lidí nezávisí na zvířeti jako kořisti či predátorovi, a čínská pohádková tradice tedy není historicky spjata s divokou přírodou, zvíře nezaujímá v čínské pohádce nikterak dominantní postavení. Zvířecí pohádka je v rámci jednotlivých pohádkových druhů v Číně zastoupena okrajově. Prostředí, v němž čínská pohádka vzniká a "žije," je výrazně venkovské. S různou intenzitou se to projevuje ve výše vytyčených motivických okruzích. Vliv venkovského prostředí je nejmarkantnější v pohádkách etiologických, popisujících především vznik a původ domestikovaných zvířat, se kterými lidé žili v každodenním kontaktu. Pohádek o vítězství slabšího nad silnějším, které jsou typické pro přírodní národy se způsobem života založeným na lovu, nacházíme v Číně málo. Spíše než samostatně se s motivy zvířecího šibalství setkáme ve spojení s vysvětlením zvířecích charakteristik, tedy v pohádkách etiologických.

...